

er sket af Courtoisie, eller af en Slags Frygt eller af Interessebetrægtninger er det jo unødvendigt at gisne om. Men det er lige saa vist, at det norske Storting staar frit med Hensyn til Afslutningen af Separatkonventioner, og ganske afgjort er det — jeg er berettiget til at udtale det — at der er Forhandlinger i Gang med Frankrig angaaende Afslutningen af en Konvention, og at hvis Danmark ikke bliver i Stand til og ikke agter at tiltræde Berner-Konventionen, saa ville lignende Forhandlinger med Tyskland blive indledede i Løbet af dette Aar, og efter hvad der foreligger fra de Besligheder, som Tid efter anden have givet Anledning til Forhandlinger mellem Tyskland og Danmark, er der al Grund til at antage, at det kommer til Afslutningen af de Konventioner, som ønskes fra de fremmede Staters Side. Men hvis dette realiseres, hvis Norge tiltræder Berner-Konventionen uden os, eller i stort Omfang afflutter separate Konventioner med fremmede Stater, saa vil med Hensyn til Forlagsvirksomhed de Følger indtræde, som det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds skildrede, og som ville være til stor Skade for vor Forlagsvirksomhed, selv om det i nogen Grad maatte kunne modvirkes ved en Digtighed, som jo afhænger af personlige og individuelle Forhold, hvorom intet Menneſte kan vide noget forud. Men dernæst er det endelig saaledes, som det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds fremhævede, at ikke blot vor Forlagsvirksomhed, men netop den hele Oplysnings Tilstand i vort Land, altsaa Folkets boglige og kunstneriske Uddannelse, vil lide ved en saadan Flytning af den originale ideelle Produktion til Norge, medens vi her hjemme, Forlæggere og Publikum, nærmest kun vil direkte Udgang til Overtættelsesvirksomhed. Dernæst har det ærede Mindretal ogsaa antydet noget andet, som jeg til en vis Grad kan bekræfte, og hvorom jeg vil sige, at det naturligtvis efter Omstændighederne ogsaa for et Land kan have Betydning i andre Retninger end med Hensyn til materielle Fordele, at det er i Stand til at kunne tiltræde dette. Jeg ved ikke, hvortil det ærede Mindretal specielt sigter med denne Bemærkning; det er nærmest forklaret for Hollands Vedkommende, hvad jeg ikke kender noget til; men jeg ved dette, at Frankrig i adskillige almindelige Handelsstraktater har optaget Bestemmelser med Hensyn til Forfatterretten i Kraft af den store Betydning, det tillægger denne, og at de Lande, med hvilke Frankrig saaledes har forhandlet om Handelsstraktater, kun have kunnet opnaa denne Vestbegunstigelsesret, her er Tale om, ved samtidige

Indrømmelser paa Forfatterrettens Omraade. For vort Vedkommende foreligger dette jo ikke paa den Maade; men det er jo altsaa i hvert Tilfælde, da vi have Vestbegunstigelsesret for Tiden over for Frankrig, et Moment, som i et givet Øjeblik kan komme i Betragtning, at man her paa dette Punkt ikke afsondrer sig i nogen national Egenskab eller Særstilling, men gaar ind under den almindelige Opfattelse, som alle civiliserede Stater i Europa hylde. Det vil derfor efter min Overbevisning ikke alene være en Uretfærdighed, det vil ikke alene være usømmeligt, som det er blevet sagt, lige over for fremmede Stater at opgive disse Bestemmelser, som gøre en international Forhandling mulig paa dette Omraade, men efter min Overbevisning vil eller kan det blive endog i høj Grad skadeligt for vore Interesser; og det er en yderligere Grund for mig til at fraraade det. — Der er en enkelt Ytring, som jeg ogsaa med Hensyn til hele Betragtningen fra det ærede Mindretals Side mener ikke ganske at kunne lade uomtalt. Naar denne internationale Forhandling om en gensidig Beskyttelse kaldes en Ring, synes Meningen dermed at være, at man ligesom vil kaste en Skygge derpaa; men Beskyttelsesringe overhovedet kunne jo kun være hadelverdige, dersom de dannes til Beskyttelse for mere eller mindre uberettigede Interesser; men hvor de dannes, her mellem Stater, til Beskyttelse for berettigede Interesser, det vil sige for Interesser, som ere en Ret for de paagældende, saa er det ubilligt og urimeligt at ville kaste en Skygge derpaa; thi saa er det kun en Gennemførelse paa dette Omraade af det almindelige Princip, at hvad man vil for sine egne, skylder man ogsaa de fremmede, saa snart der er Tale om Rettigheder. Jeg vil tillade mig paa det varmeste at fraraade Tinget at vedtage det af et enkelt Medlem stillede Forslag om Udeladelsen af 3dje og 4de Stykke af § 4.

Brandes: Jeg skulde ikke have taget Ordet i denne Debat, som jeg antager i Virkeligheden føres om en Sag, der er afgjort paa Forhaand, hvis jeg ikke havde det Indtryk, at der her under Forhandlingen aldeles ikke bliver sagt de rette Ord, og at hverken Argumenterne for eller imod komme frem med den Styrke og med den Næbenhjærtethed, som det ogsaa kan fløde at have i en parlamentarisk Diskussion. Man har anført meget højtliggende Argumenter mod at tiltræde det foreliggende Forslag eller for de Mindretalsforslag, der foreligge; men jeg tror i Virkeligheden, at naar vi komme til Bunds i Sagen — og jeg skal forsøge paa